

[Clausager.]

ordentlig Udligning alligevel. Man kan høre Gang paa Gang Udtalelser i lignende Retning som Ministerens, at Landbruget har faaet sin store Part. Jeg har hørt Ministeren, og jeg tror ogsaa Statsministeren, sige, at Landbruget er det mest beskyttede og understøttede Erhverv i Landet. Statsministeren skulde rejse over og snakke med Manden paa Ourø, der jo er lidt i Familie med ham, saa skulde han nok faa at vide, at det er smaat med Beskyttelsen og Understøttelsen til Landbruget i Sammenligning med andre Erhverv. Nej, der ingen Tvivl om, at der begaas en stor Uret her.

Man søger at lappe paa det ved at tage Skat fra dem, der tjener meget, og give til dem, der har for lidt. Det er selvfølgelig bedre end ingenting, men det forslaar saa lidt, og det vilde være langt rigtigere at tage Tyren ved Hornene og ikke ved Halen og udjævne Forholdet, saaledes at man blev fri for en hel Del af disse Statsindgreb og Statstilskud, man nu har, til de Erhverv, som har det daarligt.

Jeg synes, at Finansministeren i Stedet for at haane os skulde erkende, at denne Regering desværre ikke har formaaet at rette saa meget paa Forholdene i de $2\frac{1}{2}$ Aar, den har haft fuld Magt, og at den ikke har nogen Grund til at rose sig af, hvad den har gjort. Jeg kan ikke begribe, at en alvorlig Mand kan tale, som om han har gjort det godt. Der er saa fortvivlede Forhold for mange, og hele dette System med de store Understøttelser og Tilskud paa den ene og den anden Maade er et Vidnesbyrd om, at Systemet er galt. Der maa rettes paa det, og jeg vilde ønske, at denne Regering vilde tage sig af det, for det er paakrævet, og der er ingen Grund til at sidde og vente paa, at en Kommission skal afgive en Betænkning om 2 eller $2\frac{1}{2}$ eller 3 Aar, og saa lade de ulige Skatter hvile, som de hviler.

Det er dette, der er Kærnen i det, vi har fremført i vor Betænkning, og i det, jeg har sagt. Man skulde bruge en Del af de Penge, man faar ind, til at bøde paa de værste Saar, som dette System har slaaet paa sine Steder. De er i Sandhed saa store, at der er Grund til at gøre det.

Korsgaard: Paa Hotelrotternes Vegne vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger, og da jeg jo skal tale som Rotte, er det vel rimeligt at tale til Rottehunden. Rottehunden maa saa vel være den højtærede

Finansminister. Om Hunde gælder det i høj Grad, om de er af Race eller ikke af Race. Det er meget rarere at blive bidt af en, der er af Race, end af en, der ikke er af Race. Jeg maa mene, at mit Bid var særlig behageligt, altsaa maa den højtærede Finansminister være en Rottehund af Race.

Med disse Bemærkninger vil jeg i øvrigt gaa over til det mere menneskelige, idet jeg haaber, at ogsaa Finansministeren kan tale om Mennesker og ikke alene vil holde sig til Rotter.

Det, den højtærede Minister har sagt, har bortset fra min store Sympati for Hr. Chamberlain gennemgaaende været forkert. Den højtærede Minister maa jo kende meget lidt til de senere Aars Begivenheder. Jeg behøver blot at minde om 1931; der var saavel jeg personlig som det store Flertal af mit Parti med til ret store Millionbevillinger, som dengang var nødvendige, men det, der er det forkerte hos Finansministeren, er, at han for det første ikke forstaar at jugere; nu hørte vi jo nok, at Ministeren sagde, at jeg maatte ikke tro, at han var nær saa ubegavet, som Ministeren mente, jeg troede han var, derom kan Ministeren nu ikke vide noget. Men dernæst er det jo en Kendgerning, at 1 Mill. Kr.s Overskud blev forandret til 23 Mill. Kr.; og om nu Finansvidenskaben er Gætteværk eller ikke, det ved jeg ikke, men saa er det i hvert Fald meget heldigt, at den paagældende forstaar at gætte nogenlunde rigtigt. Nu skal den vedkommende, som sagt, have en vis Margin, men denne var virkelig alt for stor til, at man paa den kan bygge en stærk Tro paa, at den højtærede Minister i Fingrene har, om jeg saa maa sige, Følelsen af, at det bliver saadan og saadan, og saa jugerer rigtigt. Det er ikke noget, man kan lære, det hjælper ikke, at man har en Eksamen eller to. Det er en medfødt Egenskab. Ministeren har jo altsaa hidtil ikke vist eller givet Udtryk for, at han har den, og hvis han har ment noget andet end det, han sagde, saa nærmer vi os det Punkt, som jeg begyndte med, at man har sagt om mit Forbillede Hr. Chamberlain, at han var uhæderlig, og det vil jeg lige godt synes var meget værre.

Saa vil jeg i øvrigt gerne sige lidt om de Ting, som den højtærede Minister nævnte som Fortrinligheder hos Ministeriet. Jeg havde egentlig ikke troet, at Ministeren var naiv, men ogsaa paa det Punkt tror jeg, at jeg kommer til at forandre mine An-